

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbalaužu deputātu padomes orgāns

№ 71 (1175) 9. gads

Sestdien, 1958. g. 14. jūnijā

Maksā 10 kap.

Nenokavēsim sējumu kopšanu

Kaut gan pavasaris šogad bija vēls, bet tas labvēlīgs augu augšanai. Pļāvās un zālāju laukos sazēlīs spēcīgs, sulīgs zelmenis, labi attīstās vasarāju sējumi.

Rajona kolhozi „Sarkanais karogs”, „Zelta vārpa”, „Nākotne” jau uzsākuši sējumu kopšanu. Tiek iridnātas un ravētas cukurbietes, lopbarības sakņaugi. Kolhozā „Sarkanais karogs”, kurš pirmais rajonā pabeidza pavasara sēju, eē kukurūzas laukus. Šajā kolhozā cīņai pret līnu kaitēkļiem pielieto indīgo vielu — heksahlorānu, ar to apputina līnu sējumu laukus.

Minētajos kolhozos sējumu kopšanai tiek veltīta liela uzmanība un tam tā jābūt, jo lauksaimniecības kultūru ražību nosaka netikvien sēja, bet arī pareiza un savlaicīga sējumu kopšana un tai šodien jābūt galveno darbu uzmanības centrā. Nedrīkst strādāt kampaņveidīgi, ja sēj, tad tikai nodarbojas ar to, sak, kad pabeigsim sēt, tad sāksim sējumus kopt. Ar šādu metodi daudzos agro sējumu laukos tiks nokavēta kopšana, sējumi ieaus nezālēs, aizkavēsies to attīstība.

Pareizi dara kolhoza „Sarkanais karogs” laudis, kuri šogad apņēmušies izaudzēt bagātīgu kukurūzas zaļās

masas ražu. Šodien kukurūzas sējumus te eē. Viņi saprot, ka vislielākais kukurūzas ienaidnieks ir nezāles, bet pret tām jācīnās jau tad, kad kukurūza tikko sāk dīgt. Ar eēšanu tiek uzirdināta kukurūzas lauku augsne, iznīcināti nezāļu dīgsti.

Cukurbiešu lauki pašlaik prasa pirmo reizi rindstarpu iridnāšanu, ravēšanu un retināšanu.

Blakus rušināmo augu kopšanai nedrīkst aizmirst mūsu lopbarības bāzes galveno veidotāju — āboliņa laukus, jo gadu no gada sēklas laukiem uzbrūk āboliņa ziedu smecernieks. Cīņa pret šo kaitēkli jāuzsāk laikus, citādi nokavējoties var palikt bez āboliņa sēklām.

Ja mēs šodien cīnāmies par augstām visu lauksaimniecības kultūru ražām, tad sējumu kopšana nav jānokavē. Nedrīkst palikt neapkopts vai pa pusei apkopts neviens kvadrātmētrs sējumu.

Sējumu uzraudzības un kopšanas darbu organizācija gulstas galvenokārt uz rajona lauksaimniecības inspekciju un kolhozu agronomiem. Šogad jāpānāk, lai neviens nezāle, neviens kaitēklis neapdraudētu lauksaimniecības kultūru ražu.

PĀRSKATS

par sociālistiskās sacensības gaitu rajona kolhozos
gaļas ražošanā laikā no 1958. g. 1. I līdz 1. VI
(pēc CSP inspektūras ziņām)

№ p. k.	Kolhoza nosaukums	Realizēts un nokauts lopu uz 100 ha lauksaimn. izmantotj. zemes		Realizēts un nokauts cūku uz 100 ha aramzemes	
		cent	sociālistisko saistību izpilde procentos	cent	sociālistisko saistību izpilde procentos
1.	Nākotne	17,8	33,7	25,5	49,4
2.	Čapajeva	16,5	35,5	18,6	39,8
3.	Brīvais zemnieks	7,8	23,3	6,5	18,5
4.	Stalīna	7,5	21,3	10,9	28,7
5.	Cīņa	6,3	21,5	6,3	21
6.	Daugava	6,2	34,9	2,2	13,6
7.	Darbs	5,9	12,3	3,7	6,6
8.	Uzvara	5,9	16,7	5,6	20,9
9.	Vorošilova	5,6	19,2	6,5	16,8
10.	Sarkanais karogs	5,6	19,9	1,1	30,2
11.	Zelta vārpa	5,2	15,7	4,2	8,8
12.	Gaisma	4,7	15,9	4,8	17
13.	Ziedošā vārpa	4,1	15,4	4,6	18,3
14.	Druva	3,7	14,9	1,7	7,4
15.	Dzimtene	3,6	13,9	5,9	26,9
16.	Oškalna	3,4	8,7	1,9	6
17.	1. Maijs	2,9	10,4	4,4	14,1
18.	Darba tauta	2,5	10,4	2,6	12,1
19.	Strauts	2,4	8,9	3,4	11,4
20.	Leģina	2,2	8,1	1,2	4
21.	Padomju Latvija	1,6	8,5	1	7,2
22.	Draudzīgais maijs	1,6	7,5	1,5	7,8
23.	Molodaja gvardija	1,5	5,7	0,4	1,6
24.	Latgales zieds	1,3	5,7	1,1	4,8
25.	Kaļiņa	0,2	1	—	—

Kopj piefermas laucīņus

Lai iegūtu vairāk sulīgās barības govju papildus piebarošanai, Stalīna kolhozā ikviena slaucēja kopj laucīņus platībā no 0,3—0,6 ha.

Šogad laucīņus labi kopj visas slaucējas — iedarbojas materiālās ieinteresētības princips. Pagājušā gadā par izslaukuma plāna pārpildi daudzas slaucējas saņēma lielas prēmijas, bet, lai izslaukumi augtu, jāizbaro daudz sulīgās barības.

A. Trullis

Kolhozā „Brīvais zemnieks” ceļ klubu

Arvien plašāku vērienu gūst celtniecība mūsu rajona kolhozos. Arī kolhozā „Brīvais zemnieks” šogad iegulda lielus līdzekļus sabiedrisko ēku celtniecībā. Ar rajona starpkolhozu celtniecības organizāciju kolhozam noslēgts līgums par divu objektu — kluba un kaltes būvi.

Līdz šim kolhozam savā kluba nebija, un daudzi sabiedriskie pasākumi kā sapulces, pašdarbības koncerti, kino izrādes varēja notikt tikai Gaiņu 7-gadīgās skolas

telpās. Tagad kluba būvei atvēlēti 140 tūkstoši rubļu. Jaunceļamā kluba ēkā paredzēts izbūvēt zāli 200 skatītājiem, kā arī telpas kantoriņam un kinoiekārtai.

Ielikti pamati arī jaunai kaltei, kuru paredz nodot ekspluatācijā jau augusta beigās. Šeit uzstādīs linsēklu-graudu kalti SSL, kuras caurlaides spēja, kaltējot linsēklu galviņas, ir 0,4 tonnas stundā, bet pie graudu kaltēšanas, viena tonna stundā.

P. Pelsinieks

Kolhozā ceļ tiltu

Pašlaik tilta būvdarbi risinās lauksaimniecības artelī „Sarkanais karogs”. Jāatzīmē, ka šī tilta celtniecības darbus veic tikai divi strādnieki G. Morozovs un Feodorovs. Centīgie strādnieki sagatavojuši vajadzīgos kokmateriālus un tos pie celtniecības objekta ar traktoru pievedis traktorists A. Havrovs.

Kokmateriālu sagatavošanā

M. Krauja

Izdaiļo kluba apkārtni

Mālainais uzkalns, kur atrodas Pēternieku ciema klubs, līdz šim izskatījās nepievilcīgs un kails. Šopavasara kolhoza „Druva” jaunieši nolēma uzpost kluba apkārtni un ierīkot apstādījumus. Apkārtnes izdaiļošanas darbus organizēja un vadīja komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs Marks Molčanovs. Aktīvi šai pasākumā piedalījās komjaunieši Jānis Švirksts, Maksims Molčanovs.

A. Vigants

Absolventi aiziet no skolas

11. jūnijā Gaiņu 7—gadīgās skolas 7. klase kārtoja savu pēdējo eksāmenu. Labas sekmes šai eksāmenā uzrādīja un līdz ar to skolu beidza visi 18 audzēkņi. Vēl ritēja eksāmens, bet skolas gaites un zālē jau strādāja 6. klases skolēni audzinātāja b. Stikāna vadībā, lai visu uzpostu svinīgajam aktam.

Pēcpusdienā absolventi, skolotāji un viesi pulcējās uzpostajā skolas zālē uz svinīgo izlaiduma aktu. Zāli grezno liels uzraksts dekoratīvā noformējumā „Sveicam absolventus!”

Svinīgs klusums valda zālē, kad absolventi nodod skolas karogu palicējiem—6. klases pārstāvjiem N. Gedušai, R. Utnānam un L. Utnānei.

Liecības ar vislabākajām atzīmēm saņēma Aloīzijs Močis, Eleonora Eriņa, Skaidrīte Zariņa un Viktorija Utnāne.

Absolventus apsveica vecāki, skolas direktors Valainis, klases audzinātāja b. Švirkste, šefības kolhoza „Brīvais zemnieks” valdes priekšsēdētājs b. Iesalnieks, Turku ciema padomes priekšsēdētājs b. Polikarpovs. Tika nolasīta apsveikuma telegrama no kolhoza „Sarkanais karogs” valdes.

Pēc svinīgās daļas sekoja kopīgas vakariņas. Pēdējo reizi kopā bijušie skolēni dziedāja iemīļotās dziesmas.

Pie galda izraisījās pārrunas arī par nākotnes nodomiem. Septiņas klases pabeigtas, bet tālāk? Absolventu lielākā daļa jau galīgi izšķīrusies par ko kļūt un izsaka savu lēmumu par izglītības turpināšanu, jo mūsdienu modernās tehnikas laikmetā ikkatram jaunās dzīves cēlājam arvien nepieciešamā kļūst vismaz vidējā izglītība. Vairums zēnu un meiteņu izsakās par mācīšanos tehniskajās un aroda skolās, lai jau tuvākajos gados paši varētu aktīvi piedalīties mūsu zemes grandiozajā celtniecībā, vadīt modernās mašīnas un mehānismus. Tā, piemēram, A. Močis vēlas mācīties Priekuļu lauksaimniecības mehanizācijas tehnikumā. Vairāki absolventi aizies tieši uz ražošanu — dzimtajos kolhozos tik nepieciešamas darba rokas, bet mācīties varēs arī neklātienē.

Šķīroties no dzimtās skolas, novēlēsim šīgada Gaiņu skolas absolventiem labas sekmes un panākumus turpmākajā dzīvē un darbā!

P. Patmalnieks

Kolhoza kalējs — racionalizators

Vēl tikai nesen Juris Pinka kolhozā „Brīvais zemnieks” uzsāka kalēja darbu. Vispirms tas pārveidoja kādreiz bijušo veco kalēju darbnīcu. Pietiekošas gaismas vajadzībām tika ierīkots logs, uzstādīts darba galds, piekārtota bormašīna un uzinūrēta ērta ēze.

Pa lielākai daļai šos darbus veica pats kalves meistars. Iegriežoties kalvē, kalējs pašlaik rīkojās ar zirgu vilkmes cukurbiešu vagojamo arklu, kurš pieņēmis citādu izskatu nekā parasts. Arkla katrā sānu pusē piemontēti atsevišķi stieņi, pie kuriem piestiprināti pa diskam, tie regulējami līdz 45 cm platumā. Piemontētie diski būs kā aizsargs, kas, izdarot cukurbiešu vagošanu, neļaus cukurbietes apbērt ar zemi. Bez tam diski regulējami virzienā uz priekšu un atpakaļ. Savu izskatu un formu kalvē mainījis arī lemesis, bet arkla pakalējā pusē piestiprināts paplašināts paplats dzelzs stienis, ar kuru iespējams pacelt arkla lemesi augstāk, kas sevišķi noderīgi pie arkla pārvadāšanas pa ceļu un atvieglo arāja darbu.

Kalves meistars pēc savas jauninājuma parasto cukurbiešu vagojamo arklu pārtaisis arī pirmajai brigādei.

Līdztekus šim darbam kalves meistars veic arī citus darbus. Gatavo jaunceļamajai graudu kaltei dažādas dzelzs detaļas, remontē gateri, labo arklu papuvju aršanai un veic vēl citus kalēja darbus.

M. Freivalds

Speciālista padoms

LOPU DZIRDĪŠANA GANĪBU PERIODĀ

Jautājums par lopu nodrošināšanu ar dzeramo ūdeni ganībās ir visai aktuāls, jo vairāk nekā puse mūsu ganāmpulku vēl nav nodrošināti ar labu dzeramo ūdeni. Mūsu republikā vēl ir maz tādū kultivēto un dabisko ganību, kas atrastos upju, ezeru vai dīķu tuvumā. Bet, ja lopiem ganību periodā nav pietiekami daudz dzeramā ūdens, to produktivitāte ievērojami pazeminās. Zinātne un prakse pierādījusi, ka dzera-
majam ūdenim nebūt nav mazāka nozīme kā lopbarībai.

Tāpat pierādīts, ka gadījumā, ja slaucamās govīs vasarā nesaņem pietiekami daudz ūdens, piena izslaukumi pazeminās par 15—20 procentiem. Tas nozīmē, ka saimniecībā, kurā ir 200—250 slaucamo govju, labi apgādājot tās ar ūdeni vasarā, iespējams papildus iegūt 50—75 tūkstošus litru piena. Atkarībā no laika apstākļiem un no barības sulīguma viena slaucamā govī vasarā dienā izdzer caurmērā 50—80 litrus ūdens, jaunoļķis — 6—25 litrus, zirgs — 40—60 litrus, aita — 8—12 un cūka — 16—40 litrus ūdens. Turklāt ir zināms, ka augstākās govīs iet dzert līdz 12 reizēm, cūkas un aitas — līdz 6 reizēm dienā. Tāpēc tādās ganībās, kur tuvumā nav ūdens, govīs jālaiž dzert ne mazāk par 3—5 reizēm, zirgi — 3—4, aitas — 3—6, cūkas — 3—5 reizes dienā. Lopu dzirdīšanai var izmantot strautus, upes, tīrus ezerus, kā arī dīķus un lielos novadgrāvjus. Nav pieļaujams dzirdīt lopus ar netīru ūdeni.

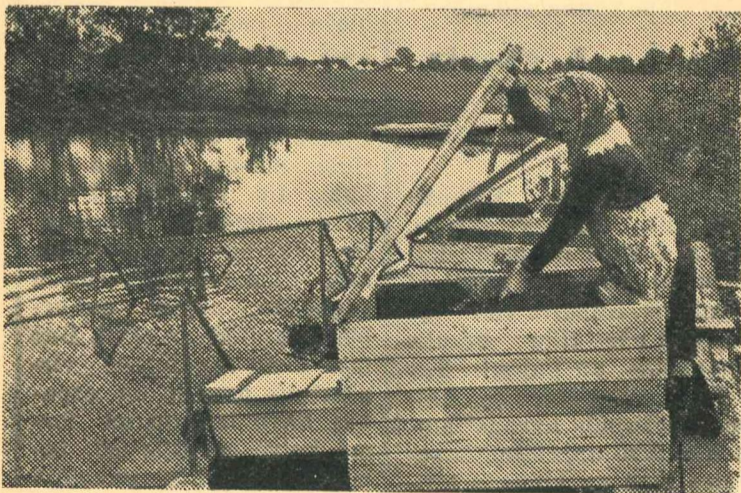
Mūsu republikas labākās saimniecības pareizi izpratūšas dzeramā ūdens nozīmi lopu produktivitātes celšanā un šajā ziņā jau daudz darījušas. Tā Aizputes rajona kolhozā „Cīņa” un Liepājas rajona kolhozā „Kopdarbs” speciālas brigādes ierīkojušas ganībās arteziskās akas. Siguldas rajona lauksaimniecības arteli „Boļševiks” izbūvēti īpaši ūdensvadi. Daudzās saimniecībās ganībās izraktas akas, citās ūdeni pieved cisternās ar automātiskiem dzirdināmiem traukiem.

Ierīkojot dzirdināmās siles, īpaša uzmanība jāpievērš tam, lai lopi varētu tām pieiet no abām pusēm un padzerties bez drūzmēšanās. Katrām simt govīm vajadzīga desmit metrus gara sile, simt zirgiem — 8 metrus gara, simt cūkām — 6 metrus un simt aitām — 4 metrus gara. Ieteicams siles un automātiskos dzirdītājus govīm un zirgiem uzstādīt 30 centimetrus augstu virs zemes. Dabiskajās dzirdināmajās vietās jāseko, lai lopi neizbrādātu krastu un nerādītu tur staigāšanu. Tāpēc dzirdināmajās vietās krasts jānobruģē ar akmeņiem, šķembām vai jānober ar granti. Katrām simt govīm vajadzīga 15 metrus plata pieeja, simt zirgiem — 10 metrus plata utt.

Ganību periodā katram kolhozam un padomju saimniecībai jā rūpējas ne tikai par to, lai ganībās būtu laba ūdeņi, bet arī par to, lai lopi pietiekamā daudzumā būtu apgādāti ar dzeramo ūdeni.

L. Duguts,
Latvijas PSR Lopkopības un veterinārijas institūta zinātniskais līdzstrādnieks

Kolhozā iekārtota nutriju ferma

Šogad Ogres rajona Staļina kolhozs noorganizējis nutriju fermu. Nolemts līdz gada beigām palielināt nutriju mātišu skaitu līdz simtam.

Attēlā: kolhozniece Lonija Vanaga baro zvēriņus.

LTA fotohronika

Sākušas strādāt pļaujmašīnas

Siltais laiks un bagātīgais lietus sekmē zāles strauju augšanu. Daudzgadīgajos zālajos un liču pļavās jau kupla zāle. Daugavpils rajona kolhozi sāk sienu pļauju.

Pirmie sienu sāka pļaut lauksaimniecības arteļa „Rodina” biedri. Izmantojot iepriekšējo gadu pieredzi, kolhoznieki nolēmuši ābolīņa sēklas laukus pļaut agri, lai

ābolīņš varētu ataugt un dot labu sēklas ražu. Ābolīņu pļauj ar zirgu pļaujmašīnām. Pusotras normas dienā veic pļāvēji J. Kupickis un M. Kīsis. Nopļauto ābolīņu žāvē zārdos.

Lauksaimniecības arteļa biedri apņēmušies no sēklas laukiem iegūt 350 centnerus augstvērtīga vitamīnsiena.

(LTA)

No zinātnes un tehnikas

Zilonkauls no... sveķiem

Jūsu priekšā gabals cietas, baltas vielas ar dzeltenīgu nokrāsu. Tā ļoti atgādina zilonkaulu. Taču īstenībā tā ir mākslīga viela — lavsana. To zinātnieki ieguvuši no naftas pārstrādes produktiem.

Lavsana tāpat kā citas plastiskas masas uzskatāmi liecina par zinātnes sekmīgo sacensību ar dabu. No lavsana izgatavo zobratus, kas nav mazāk izturīgi par metāla zobratiem, toties daudz vieglāki. Lavsans ir lielisks dielektrisks un bez tam pilnīgi indifērēts pret skābju un sārmu iedarbību. Ja šķidro lavsanu zem spiediena izlaiž caur sīkām atverītēm, tad iegūst šķiedru, kas atgādina dabisko vilnu. No šādās šķiedras izgatavotie audumi ir ļoti izturīgi, tie netrūc ūdenī, tos nebojā kodes. Lavsana kinolentas nedeg, tāpēc tās ir ļoti vērtīgas filmrūpniecībā.

PSRS Zinātņu akadēmijas Organisko elementu savienojumu institūta līdzstrādnieki izstrādājuši arī daudz citu sveķu, kuriem ir vērtīgas īpašības. Mīnēsim kaut vai enantu. To tāpat izgatavo no naftas pārstrādes produktiem un akmeņoglēm. Enanta šķiedras ir divreiz izturīgākas par kapronu, panes divreiz augstāku temperatūru, nelaiž cauri ultravioletos starus. Atkarīgi no tā, kā enantu apstrādā, no tā var iegūt gan mākslīgo vilnu, gan arī zīdu. Pēdējā laikā izgatavoti jauni sveķi — pelargons. Pelargona diedziņi ir desmitiem reizu stiprāki par kaprona un neilona diedziņiem.

Rādīti jauni materiāli, kas spēj izturēt augstas temperatūras. Parastās lakas, emaljas un plastiskās masas neiztur temperatūru, kas pārsniedz 180 līdz 250 grādu. Pievienojot tām vizlu un metālus, var izgatavot plastiskās masas un emalju, kas iztur 350 līdz 500 grādu augstu temperatūru.

Pašdarbnieki ciemos pie kaimiņiem

Svētdienas vakars. Pa Preiļu šoseju traucas mašīna. Rudzētieši brauc ciemos pie sondoriešiem. Esam jau gala punktā Preiļu rajona Sondoru ciema tautas namā. Protams, gaidīti viesi, jo sondorieši nesen ciemojās ar pašdarbības koncertu Rudzētos.

Koncertu ievada Anerauda viencēliens „Divas vēstules”, dzirdri plūst dziesmas Artura Brūvera izpildījumā kā gruziņu tautas dziesma „Geņecvali”, „Mana Indonēzija”, ukraiņu tautas dziesma. Dziesmas nomaina deklamācijas — Artavs „Pārdomas par šķiršanās” Helēnas Anspokas izpildījumā, Beranzē „Mana vecmāmiņa” b. Siņutkinas izpildījumā, inscenējumi un citi.

Programa labi sagatavota un pelna sondoriešu atsaucību. Koncerts beidzies. Sākas dejas. Patīkami pavadīts vakars.

Aktīvi pašdarbības dalībnieki ir Rudzētu slimnīcas darbinieces kā Siņutkina, Vārna un citas.

Sondoru ciema jaunieši sirsniņgi pateicas Rudzētu ciema tautas nama pašdarbniekiem par labi sagatavoto koncertu.

A. Kļaviņa

MUMS RAKSTA

Jāiekārto laikrakstu vitrīnas

Vari izstaigāt visdzīvākās mūsu pilsētas vietas: dzelzceļa stacijas apkārtni, skveru pie universālveikala, tirgus laukuma rajonu, bet nekur neredzēsi laikraksta vitrīnas, neatradīsi uzliktas mūsu republikas centrālās avīzes lasīšanai tādos brīžos, kad gaidi vilcienu, autobusu vai nopircis kinobiļeti gaidi seansa sākumu.

Manuprāt, pilsētā vienīgā laikrakstu vitrīna pie pilsētas izpildu komitejas nevar nodrošināt mūsu rajona iedzīvotāju prasības, turklāt tā atrodas nomajus no vietām, kur ik dienas iedzīvotāju kustība ir liela. Presei, it se-

višķi centrālajiem laikrakstiem jābūt pieejamiem plašām tautas masām, tāpēc pilsētas izpildu komitejai kopā ar partijas, komjaunatnes un arodorganizācijām laikrakstu vitrīnas būtu jāiekārto vairākās pilsētas vietās. It sevišķi tā nepieciešama skverā pie universālveikala. Ieteicams vitrīnās regulāri ievietot divas mūsu republikas avīzes: „Cīņa” un „Sovetskaja Latvija”.

Avīžu vitrīnu iekārtošana vēl vairāk tuvinās mūsu komunistiskās partijas presi tautai.

A. Kalvāns

Vēlreiz par apgādi ar kurināmo

Bija vēl auksta ziema, kad rajona rūpkombinātā nopirku malku. Kombināta vīri solījās man to piegādāt drīz. Taču nesagaidījis viņu solījuma izpildīšanu vēl un vēlreiz tiem atgādināju savu sāpīgo vajadzību. Tomēr tas nelīdzēja un nopirkto malku neesmu saņēmis vēl šodien. Kur un kā iegādāties tik nepieciešamo malku — esmu nesaprasnā. Vai tiešām rajona rūp-

kombināts nespēj vairs apgādāt ar pāris steriem malkas sirmgalvjus, pensionārus? Un vai arī attiecīgo iestāžu vienaldzīgā nostāja šajā jautājumā ir jāsaprot kā viņu rūpes par mums, pensionāriem, kuri savus spēkus ir ziedojuši visas sabiedrības kopējā darbā?

J. Indriksons,
personālais pensionārs

Kā izsargāties no ugunsgrēka izcelšanās pērkona laikā

Šopavasār vairākās vietās rajonā novēroti pērkona spēriena gadījumi, kuri gandrīz izsauca nelaimi. Pārbaudot daudzas dzīvojamās mājas, konstatēts, ka galvenie nelaimes izsauceji var būt nepareizi iekārtotas radioiekārtas: antena, zemes vads, radioaparāts. Novērots, ka antenas un zemes vadi, kas sastāv no vairākiem vadu gabaliem, savienoti kopā, vienu galu aptinot ap otru. Šāds savienojums ne tikai traucē uztveršanu, bet nedrošs arī pret ugunsgrēka ierosinājumu pērkona laikā. Vadi jāsavieno, pielietojot kanifoliju, bet ne autogenu vai sālskābi, jo pirmais papēmiens ugunsnedrošs, otrais — sālskābe saēd metālu, nav kontakta.

Ierīkojot zemesvadu, nedrīkst to izveidot no divu vai vairāku dažādu metālu dažādu resnumu stieplēm, jo tas var palielināt vada pretestību, kura nedrīkst pārsniegt 50 omu, un pērkona laikā visa elektrība netiks novadīta zemē.

Zemes vads jāierok zemē ne seklāk kā 1,5 m dziļumā. Lejas galam jāpielodē metāla gabali, vislabāk vara. Nav ieteicams pielietot dzelzi, jo tas slikti vada elektrību.

Radioaparāta atvienošana

no antenas un pēdējās savienošanai ar zemes vadu obligāti jāiekārto speciāls slēdzis. Nevar darīt tā, kā, piemēram, bija kolhozā „Zelta vārpa” kolhoznieka Valaiņa mājās. Pērkona laikā radioaparātu no antenas atsēja nost, nolika skapī, bet antenu ar zemes vadu savienoja kailām rokām. Tas apdraud dzīvību.

Rajonā ir gadījumi, kad zibens novadītāji uz kolhozu sabiedriskajām ēkām tiek uzstādīti nepareizi. Tas tāpēc, ka šo darbu neuztic speciālistiem, bet tā saucamajiem halturščikiem. Tādi gadījumi bija kolhozā „Zelta vārpa”, kur kantora ēkai zibens novedējs uzstādīts nepareizi.

Uzstādot radio un citus elektriskos aparātus, pieaiciniet Līvānu radiomezglā darbiniekus. Uzstādot zibens novedējus pie kolhozu sabiedriskajām ēkām: fermām, noliktavām, kantora ēkām, kalnēm u. c., noslēdziet līgumu ar rajona starpkolhozu celtniecības organizāciju. Pareizi uzstādīti zibens novedēji pasargās jūsu personīgo un sabiedrisko īpašumu, novērsīs nelaimes gadījumus pērkona laikā.

P. Kašajevs,
ugunsdzēsības inspektors

Rajona darbaļaudis!

PASŪTIET SAVU RAJONA LAIKRAKSTU

„UZVARAS CEĻŠ”

1958. gada II pusgadam

Abonēšanas maksa: mēnesī Rb]. 1,30,
pusgadam Rb]. 7,80.

Redaktore H. JEROFJEVA